

නිරෝගී රබර් වගාවක් පවත්වාගෙන යාමෙන් වාසි ලැබෙන්නේ කෙසේද?

ඩී. එස්. චේතනසිංහ

රබර් නව වගාවක් හෝ නැවත වගාවක් ආරම්භ කරන කුඩා ඉඩම් හිමියාගේ හෝ විශාල පරිමාණ වගා කරුවන්ගේ අපේක්ෂාව කොඳු වලදාවක් ලබා වගාවේ ශ්‍රේණි ලාභය උපරිම කර ගැනීමයි. මේ සඳහා කුඩා ඉඩම් හිමියාට පර්යේෂණ වලින් සොයාගත් දෑ බෙහෙවින් උපකාර වේ. රබර් වගාවක් ආරම්භ කිරීම වසර 25 ක හෝ 30 ක දීර්ඝ කාලීන ආයෝජනයකි.

මෙහිදී උපරිම වලදායීතාවයක් ලබා ගැනීමට මුලික වන ප්‍රධාන කරුණු දෙකක් ඇත. එනම් වඩා වැඩි වලදාවක් ඇති ක්ලෝන වර්ගයක් වගා කිරීම සහ ශ්‍රී ලංකා රබර් පර්යේෂණ ආයතනය විසින් නිර්දේශිත හෙක්ටයාරයකට නිර්දේශිත පැම ප්‍රමාණය රබර් වගාවේ අවසානය දක්වා පවත්වාගෙන යාමයි.

1. වැඩි වලදාවක් සහිත රබර් ක්ලෝන වර්ග (High yielding clones) වගා කිරීම

දැනට රබර් පර්යේෂණ ආයතනය අනුමත කර ඇති RRIC 100, RRIC 102, හා RRIC 121 වැනි ක්ලෝන වලින් ලබා දෙන ආදායම පැරණි ක්ලෝන වර්ග අභිබවා ආකර්ෂණීය ආදායමක් ලබා දීමට සමත් වී ඇත. එමෙන්ම මෙම ක්ලෝන වර්ග සිටුවීමේ දී අනෙක් කැපී පෙනෙන වැදගත්කම වන්නේ එම ක්ලෝන බොහෝ රෝග සඳහා ඔරොත්තු දීමේ ශක්තියෙන් වැඩි බවක් ද දැක්වීමයි.

2. වගාවේ නිර්දේශිත පැම ප්‍රමාණය (Density) පවත්වා ගැනීම

හෙක්ටයාරයකට වගා කර ඇති ගස් ගණන මතද එම වගාවෙහි වලදායීතාවය රඳා පවතී. එනම් උපරිම නිර්දේශිත ගස් ප්‍රමාණයක් වගාවක පවත්වා නොගන්නේ නම් අඩුවන හැම ගසකම ආදායම අඩුවීම ඔබ නොසිතන ප්‍රමාණයකින් සිදුවේ.

සාමාන්‍ය රබර් වගාවක හෙක්ටයාරයකින් ලැබෙන වාර්ෂික නිෂ්පාදනය	1000 Kg
එවිට අවුරුදු 25 ක් දක්වා රබර් වගාවේ හෙක්ටයාරයකින් ලැබෙන නිෂ්පාදනය	25000 Kg
එක ගසක් වගාවෙන් අඩු වුවහොත් අවුරුදු 25 කදී නිෂ්පාදනයේ අඩුවීම	50 Kg

දැනට පර්යේෂණ වලින් සොයා ගෙන ඇති පරිදි හෙක්ටයාරයක සිටුවිය හැකි උපරිම රබර් ගස් ප්‍රමාණය 500 කි. මෙයට වඩා ගස් ප්‍රමාණය වැඩි කිරීමෙන් ගස් වල වර්ධනය අවාම වන අතර පත්‍ර හා කඳන් රෝග වැඩි වීමට වැඩි ප්‍රවණතාවයක් දක්වයි. මෙම රෝගී තත්ත්වයන්ට හේතු වන්නේ වාතයේ තෙතමනය වැඩිවීම හා වර්ෂාවකින් පසුව කැපුම් කට්ටිය වියලීම ප්‍රමාද වීමයි.

දැව වර්ගයක් ලෙස රබර් ගස භාවිතය

රබර් වගාව ගැන සලකා බැලීමේදී මෑත අතීතයේ එහි වටිනාකම වැඩිවීමට බලපෑ සාධකයක් වන්නේ රබර් වගාව ස්වාභාවික වනාන්තරයක ගනිගුණ වලට සමාන ගනිගුණ පෙන්වීමයි. කරුණු මෙසේ තිබියදී පරිසරය පුරුකිම සඳහා විනාශ වී යන වනාන්තර ආරක්ෂා කර ගැනීමට ලෝකයේ ගස් කැපීම නැවැත්විය යුතු බව පරිසර විද්‍යාඥයින්ගේ අවවාදය වී ඇත. එහි ප්‍රතිඵලයක් නිසා නැවත වගාව සඳහා රබර් ගස් උදුරා දැමීමේදී ඒවා දැව වශයෙන් භාවිතය සඳහා විශාල ඉල්ලුමක් ඇතිවී ඇත. මෙයට ප්‍රධාන හේතුව රබර් දැව රසායනිකව පදම් කිරීමෙන් පසු ඒවා සියලුම ගෘහ භාණ්ඩ නිපදවීම සඳහා භාවිතා කිරීමට හැකි වීමයි. මේ නිසා රබර් ගස් උදුරා අලෙවි කිරීමෙන් හොඳින් පවත්වාගෙන ආ රබර් වගාවකින් වැඩි ආදායමක් ඉවම් නිමියට උපයා ගත හැකි වීමද විශාල ආර්ථික වාසියකි.

නිරෝගී වගාව

ඉහතින් සඳහන් කළ ක්ලෝන සහ අලුතින් අභිජනනය කළ අධි වලදායිතාවක් දක්වන නව ක්ලෝන බොහෝ දුරට දැනට පවත්නා රෝග වලට ප්‍රතිරෝධීතාවයක් දක්වයි. නමුත් මෙම ක්ලෝන තෙත් සහිත කාලගුණ වලදී හා අධික ආර්ද්‍රතාවයන් ගෙන් යුක්ත වූ පරිසර වලදී සමහර රෝග වලට භාජනය වීමේ ප්‍රවණතාවයක් දක්නට ලැබේ. ශ්‍රී ලංකාවේ රබර් වගාවකට

වැදගත් වන රෝග සහ ඒවාට හේතු කාරක වන ව්‍යාධි ජනකයින් පහත සඳහන් ලෙස ගෙන හැර දැක්විය හැක. මෙම රෝග සියලුලදීම අදාළ රෝග කාරකයින් දිලීර වර්ග වේ.

අසාධනය වන ගෘහ කොටස	රෝගය	රෝග කාරකයා	රෝග ප්‍රවේශ වන කාල සීමාව
මුල	1 සුදුමුල් රෝගය	රජඛොපොරස් ලීග්නොකස්	වසර පුරාම
	2 කළු මුල් රෝගය	සයිලෙරියා තවතස්	
	3 පිටුකාරයම් පත්‍ර මැලවීම	පිටුකාරයම් කොලානි	
	4 උස්ටුලියිනා මුල් කුණු වීම	උස්ටුලියිනා ඩෙවුසටා	
	කඳ හා අතු	1 කඳ කුණුවීම	පයිටොප්නෝරා විශේෂ
	2 රෝග පැතෑ රෝගය	කෝරියියම් සැලමොනිකලර්	
	3 උස්ටුලියිනා කඳ රෝගය	උස්ටුලියිනා ඩෙවුසටා	වසර පුරාම
	4 ව්‍යාධි ජනකයකු ආශ්‍රිතව ඉහළ සිට පහලට මිය යාම	පයිටොප්නෝරා විශේෂ	නිරතදිග මෝතම් වර්ෂා කාලයේදී
	5 ද්‍රවිකියිකව ඉහළ සිට පහලට මිය යාම	කොලිටොට්‍රිකම් විශේෂ	වසර පුරාම
	පත්‍ර	1 පිටිපුස් රෝගය	ඔයිඩියම් හෙවියා
2 පයිටොප්නෝරා පත්‍ර රෝගය		පයිටොප්නෝරා විශේෂ	නිරත දිග මෝතම් වර්ෂා කාලයේදී
3 කොලිටොට්‍රිකම් පත්‍ර රෝගය		කොලිටොට්‍රිකම් විශේෂ	වසර පුරාම
4 ඇත්තුක්කෝස්		ග්ලොමරොලො සිනිසුලාටා	වසර පුරාම
5 කොරනෙස්පෝරා පත්‍ර වැටීමේ රෝගය		කොරනෙස්පෝරා සැසිකෝලා	වසර පුරාම
6 කුරුලු ඇස සලකුණු රෝගය		ක්‍රිප්ටොරො හෙවියා	වසර පුරාම

මුල් රෝග

රබර් අලුත් වගාවක මුල් රෝග බොහෝ විට ඇති වීමට හේතුව මුලින් එම ගුම්යේ තිබුණු වගාවෙහි හෝ වන වගා ගසවල මුල් වලට රෝග වැළදී තිබීමත්. එම මුල් පරික්ෂාකාරව කොයා පුලුස්සා නොදැමීමත් නිසාය. නැවත රබර් වගාවකට මුල් රෝග බෝවීමට හේතුව කලින් රබර් වගාවට මුල් රෝග වැළදී තිබී පරණ වගාව ඉවත් කිරීමේදී මුල් පද්ධතිය සම්පූර්ණයෙන්ම පොළොවෙන් ඉවත් නොකිරීමයි. වියදම් අඩු කිරීමේ අභිලාෂයෙන් හෝ කොත්තෑත් ක්‍රමයට රබර් ගස ගැලවීමේ පටිපාටිය නිසා මුල් ඉවත් කිරීමේ කාර්යාවලිය නොසලකා හැර ඇත. මුල පද්ධතියට රෝග වැළදීම ඉතා වැදගත් කොට සැලකිය යුත්තේ පොලව යට ඇති මුල්වල රෝගී තත්ත්වය නිසා ඇතිවන රෝග ලක්ෂණ නිරික්ෂණය කිරීමට

හැකිවන්නේ ශාකයන් ආසාදනය වීමෙන් කාලයක් ගතවූ පසු පමණක් නිසා වමෙන්ම ප්‍රතිකාර කිරීමේදී පාර්ශ්වික සහ මුදුන් මුල් ඉවත් කිරීමට සිදුවුවහොත් රබර් ශාකය සුව කිරීම උගතට වනු ඇත. සුදුමුල් රෝගය නිසා ශ්‍රී ලංකාවේ රබර් වගාවෙන් හිස්වූ ඉඩම් ප්‍රමාණය 1980 වර්ෂයේදී කරන ලද සමීක්ෂණයේදී මුලු රබර් වගා කල බිම් ප්‍රමාණයෙන් 5% පමණ ඔව සොයා ගැනිණ.

මුල් රෝග වලදී රබර් ඉඩම් හිමියන් සැලකිලිමත් විය යුතු කරුණක් වන්නේ රෝගීත ශාඛයකට ප්‍රතිකාර කිරීමේදී හෝ මැරී යාමෙන් උදුරා දමන ශාඛයක මුල් කොටස් දර සඳහා වනා මෙතා ගෙන යාම රෝගය ප්‍රචාරනය වීමට උදව් කිරීමක් ඔව වටහා ගැනීමයි. එනම් දිලීරය සහිත ආසාදිත මුල් තැනින් තැන වැටීමෙන් නිරෝගී රබර් ශාඛ ආසාදනයට ලක්වේ මෙය වැලැක්වීමට රෝගීත ශාකයේ ගලවන ලද පාර්ශ්වික මුල් හෝ මුදුන් මුල් එම ස්ථානයේදීම පුලුස්සා දැමිය යුතුයි. හැම විටම මුල් රෝගයකින් ආසාදනය වූ රබර් ශාඛයන් හමුවුවහොත් එම ශාකය වටා ඇති ගස්වලද මුල් පද්ධතිය පස් ඉවත් කර පර්ක්ෂා කිරීමේදී රෝග කාරක දිලීරය දක්නට ලැබුනේ නම් ප්‍රතිකාර කිරීම අනිවාර්යයෙන්ම කළ යුතුයි.

කඳ හා අතු රෝග

වර්ෂාදීන තෙත් කලාපවල මෙම රෝග වැඩියෙන් බෝවන නිසා රසාන දිග මෝසම් වර්ෂා කාලයේ රබර් ගෙඩි වලින් ජවන වක්‍රය පටන් ගන්නා පයිටොප්තෝරා දිලීරය නිසා මුලින් ඇතිවන පත්‍ර හැලීමත් පසුව කැපුම් කට්ටියට වැසි ජලය සමඟින් බෝවන කඳ කුණු වීම (Bark rot) රෝගයත් රබර් ශාකයේ කීර් අඩුවීමට බොහෝ සේ බලපායි. මේ දිලීර බීජානු වැසි ජලය සමඟ විසිරීමෙන් කුඩා රබර් පැල වල අංකුරයෙන් පැන නැගෙන ලපටි අතු සහ මෝරන ලද රබර් පැල වල අග්‍රස්ථයේ සිට පහලට මිය යාමද සිදුවේ.

බොහෝ රබර් වවන්නන් රබර් ගසකට සිදුවන තුවාලයන් හෝ සුළඟ නිසා කැඩුණු කඳන් හෝ අතු නිසා ඇතිවන තුවාල නොසලකා හරි නමුත් මෙම තුවාලවලට සුළඟ සමඟ පැමිණෙන උස්ට්‍රලයිනා හෝ බොට්‍රිච්ෂ්ලොයිටියා වැනි දිලීර බීජානු නිසා වර්ධනය වන දිලීරයෙන් රබර් කඳ ආසාදනය වී විනාශ වී යා හැක. මෙහිදී කල හැකි වන්නේ තුවාල වූ කඳ හෝ අතු වල පෘෂ්ඨය ආහත වනසේ කියතකින් හෝ වෙනත් ආයුධයකින් කැපිය යුතුයි. එවිට මතු වන ලීය මත දිලීර වර්ග වැවීම මර්ධනය සඳහා ඔෂනෝලිනම් වැනි දිලීර නාශකයන්

පලිබෝධකයින්ගේ හානි

ඉහතින් විස්තර කරන ලද දිලීර ආසාදිත වලට අමතරව ශාක වලට හානි කරන කෘමි වර්ග කිහිපයකි

1 කොරපොතු කෘමියා (Scale insect)

මොවුන් කුඩා රබර් පැල වල පත්‍ර සහ අංකුර වල යුෂ උරා බොමින් ශාකය විනාශ කරන එතා මෙතා ගමන් නොකරන කෘමියෙකි

2 පිටි මකුණා (Mealy Bug)

මොවුන්ද කුඩා රබර් පැල වල පත්‍ර හා අංකුර අග්‍රස්ථ වල යුෂ උරා මී අංකුර විනාශ කරන සුදු පාට කෘමියෙකි

3 කහ මයිටාවන් (Yellow mites)

මොවුන් රබර් පත්‍ර වල යුෂ උරා බොමින් පත්‍රය අක්‍රමවත් හැකිලීමකට ආසන්න කරමින් පත්‍ර වලට හානි කරන ඇසට පෙනෙන නොපෙනෙන තරමේ කුඩා කෘමියෙකි

ඉහතින් දැක්වූ හානිදායක පලිබෝධකයින් ආකාරයට ගන්නා විලෝපිත සතුන් සත්ව රාජධානියේ සිටිති. මේ නිසා පලිබෝධකයින් ජෛව විද්‍යාත්මක පාලනයකට යටත්වී විනාශ වී යාමට ඉඩදීම මගින් ස්වභාවයෙන්ම ඔවුන්ගේ බෝවීම පාලනය වේ. මෙම කෘමි මර්ධනකර සඳහා පලිබෝධ නාශක භාවිතයෙන් ඔවුන්ගේ බෝවීම පාලනය කරන විලෝපිත සතුන්ද පරිසරයෙන් විනාශ වී යනු ඇත. මේ හේතුව නිසා සාමාන්‍යයෙන් පලිබෝධ නාශක අක්‍රමක කරනු නොලැබේ. නමුත් රබර් තවානක තෝ වගාවක පලිබෝධකයින්ගේ හානිය උග්‍ර අන්දමට බලපා ඇතිනම් එවැනි අවස්ථාවල රබර් පර්යේෂණායතනයේ උපදෙස් ලබාගත හැකිය.

රබර් වගාවට ආදායම් ලබාගත හැකි නිර්දේශිත කාලය වන දැන තුනක පමණ කාලයක් පුරා ආර්ථික වශයෙන් වාසිදායක වීමදැනුණු ලබා ගැනීමට නම් එම වගාව සම්පූර්ණයෙන් නිරෝගීව පවත්වා ගත යුතුයි. ඉහත උපදෙස් පිළිපැදීමෙන් ඔබගේ වගු ඉලක්කය සඳහා කර ගැනීමට හැකිවනවා නොඅනුමානය